

simpelere og langt billigere. — Hvad man ved Lovgivningen ligeoverfor enhver Enkelt's Interesse hovedsagelig maa tage Hensyn til, det er Retfærdigheden, og Retfærdigheden er ganske simpelt den, at man ikke giver en Anden Herredømmet over min Eiendom, uden at han det mindste maa affinde sig med mig derom. Vilde man frendelses blive staaende ved Udkaftets Bestemmelse, maatte man tilføje en Expropriationsclausul. — ja, hvad hedder Expropriationsclausul paa Dansk? — saa maatte den, der vilde bygge saaledes, at han forhindrede Naboen i at bygge paa sin Grund, først gennem et offentligt Skjøn komme til at erkjende, hvad Erstatning han skyldte sin Nabo derfor. Naar Forholdet derimod bliver stillet, som det i Endringsforslaget er foreslaaet, er der deelt saaledes mellem Parterne, at de for den mindste Priis kunne komme til at affinde sig med hinanden.

Scholer: Det er ganske vist, at den Bestemmelse, der indeholdes i Endringsforslaget, i mange Tilfælde muligviis kan være helbig, men jeg troer, at det skal staa fast, at den vil virke hæmmende i mange Tilfælde. Dersom en Mand saaledes vil sælge en Byggeplads, der ligger i Udkaften af hans Mark, f. Ex. ved en offentlig Vej, til en Anden, der vil bygge, saa maa denne ikke bygge Veien nærmere end den foreslaaede Afstand, medmindre han bygger med ildfast Tag, hvilket, foruden at dette vilde være langt mere be kosteligt, tillige paa Landet er en u hensigtsmæssig Bygningsmaade, og det maa ikke tabes af Sigte, at det for mange Smaafolk kan være yderst vanskeligt at erhverve sig Mere end akkurat den Plads, de behøve til at bygge paa. Jeg maa derfor, som allerede bemærket, vedblivende holde for, at en Bestemmelse som denne kan virke uheldig.

Schering: Jeg skal villig erkjende, at denne Lov nærmest kan betegnes som en Plagelov, og jeg vil tilføje, efter min Betragtning, som en Plagelov, der ikke er meget nyttig; jeg troer, at man er gaaet meget videre i at indskrænke Eiendommen for Brandvæsenets Skyld, end nødvendigt og nyttigt er; men naar man

først er kommet til at gaae den Vej og anseer det for nyttigt, saa bliver Spørgsmaalet om at opstille saadanne Regler for Udførelsen deraf, at de falde lige paa Alle, at Retfærdigheden deler dem Alle lige imellem; man maa ikke spørge om, hvad der bliver det Behyrdende, men man maa spørge om, hvad der bliver det Retfærdige, og det Retfærdige er, at man ikke, ved at trænge sig ind paa min Grund, kan gjøre det umuligt for mig at benytte min Eiendom med den Frihed, som ligger under den almindelige Lov.

Scherfig: Jeg vil nødig trætte det ærede Thing med de brændte Steen, men det maa dog være mig tilladt at gjøre en Bemærkning til hvad den ærede Minister ansøgte; den ærede Minister holdt sig hovedsageligen til Brandmure, hvorimod jeg navnlig kun har holdt mig til Brandgavl; om disse mener jeg, at de bedre ville værge mod Udbredelse af Ildsvaade, naar de vare opførte af brændte Steen, end om de vare opførte af raa Steen. Jeg skal forøvrigt ikke høre Noget, om man udenfor Kjøbenhavn opfører Grundmure af ikke brændte Steen; men jeg vil dog bemærke, at i selve Kjøbenhavn og Kjøbenhavns Forstæder, troer jeg, at det er uden Exempel, at der er eller findes nogenformelt Brandgavl eller Brandmure, som ikke er opmuret af brændte Steen, og at man altid vil kunne udfinde, om disse Steen ere vel brændte eller ikke.

Justitsministeren: I Anledning af, hvad den ærede firdste Talef bemærkede, skal jeg blot høre, at han ganske rigtigt talte om en Brandgavl, men i § 2 hedder det, at enhver Brandgavl skal være Grundmure, og mine Bemærkninger vare rettede paa det Punkt, som han omtalte.

S. M. Petersen: Jeg kan ikke være enig med den ærede Forslagsstiller, som har stillet Forslaget under Nr. 1, naar han meente, at det ikke var af synderlig Betydning for de Vedkommende at forsyne deres Sted med ildfast Tag; thi det har en meget væsentlig Indflydelse saavel med Hensyn til Overtømmeret som til Spær og Lægter, uden at dog Faren